

[Dohrmann]

spurgte – og nu skal jeg citere mit spørgsmål ordret:

»Vil ministeren inden den bebudede folkeafstemning i Grønland vedrørende Grønlands fortsatte medlemskab af EF gøre hjemmestyret opmærksom på, at tilbagebetalingspligten for de lån, EF yder til Grønland fremover, ikke påhviler Danmark?«

Det drejer sig om de lån, der ydes fremover. Jeg ved da udmærket, at det er den danske stat, der garanterer for de lån, som er ydet deroppe, men jeg mener, at når der skal finde en folkeafstemning sted deroppe, skylder ministeren både os hernede og befolkningen deroppe, at der skabes en smule klarhed. Det, ministeren gør med sin udtalelse her, er faktisk at love befolkningen deroppe, at uanset hvad man beslutter sig til vedrørende EF, vil danskerne fortsat afdrage også de lån, som fremover vil blive ydet af EF.

Ministeren for Grønland (Jørgen Peder Hansen):

Der er meget, der tyder på, at det er et komma, som gør, at hr. Dohrmann opfatter mit svar som forplumret, og det er jeg selvfølgelig ked af. Men når hr. Dohrmann citerer sit eget spørgsmål, kunne vi vel nok forvente, at det blev citeret i overensstemmelse med den tekst, der er afleveret til folketingets bureau, og som er den samme tekst som den, jeg har modtaget. Der står i spørgsmålet:

»Vil ministeren inden den bebudede folkeafstemning i Grønland vedrørende Grønlands fortsatte medlemskab af EF gøre hjemmestyret opmærksom på, at tilbagebetalingspligten for de lån, EF yder til Grønland, fremover ikke påhviler Danmark?«

Det er derfor, jeg har givet så klart et svar, som jeg har gjort, og hvis hr. Dohrmann ikke opfatter det klart, så vil jeg anbefale, at han stiller sig selv det spørgsmål, om skylden udelukkende påhviler mig.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 31

5) Til *ministeren for skatter og afgifter* af:

Glensgård (FP):

»Med hvilken begrundelse løber ligningsrådet fra den aftale, som den 29. maj 1979 blev indgået mellem rådet og advokat Mo-

gens Glistrup, og hvoraf det fremgår, at Mogens Glistrup ikke vil blive afkrævet betaling for en eventuel merskat for 1973, før der foretages en endelig afgørelse i sagen mod Mogens Glistrup?«

Skriftlig begrundelse

Den seneste udvikling i sagen mod Glistrup, hvoraf det tydeligt fremgår, at myndighederne nu ønsker at smadre Glistrups økonomi, er efter min opfattelse kun et yderligere eksempel på, hvorledes regeringen og det øvrige magtapparat anvender de groveste midler mod landets borgere. Alligevel forekommer det helt vanvittigt, at statsskattedirektoratet nu vil tilsidesætte indgået aftale mellem en skatteyder, Glistrup, og ligningsrådet.

Skatteministeren vil sikkert ikke svare på, hvorfor ligningsrådet handler i strid med den i spørgsmålet omtalte aftale med Glistrup, med den begrundelse, at skatteministeren ikke vil indlade sig på diskussion om en enkelt skatteydere forhold af tavshedsgrunde, men heroverfor skal det bemærkes, at Glistrup såvel i dagspressen som i folketinget har frigjort alle implicerede parter for tavshedspligten vedrørende den verserende skattesag imod ham. Det skal samtidig fastslås, at Glistrup er den eneste, der er i stand til at frigøre skattevæsenet for denne tavshedspligt.

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

I begrundelsen for det spørgsmål, hr. Glensgård har stillet mig, anfører hr. Glensgård, at jeg sikkert ikke vil svare på spørgsmålet, idet jeg vil henvise til tavshedspligten, og det er helt rigtigt. Hr. Glensgård tilføjer så, at hr. Glistrup har fritaget alle implicerede parter for tavshedspligten vedrørende den verserende skattesag imod ham, men hr. Glistrup kan ikke fritage nogen offentlig myndighedsperson for dennes tavshedspligt. Jeg må derfor fastholde, at jeg er afskåret fra at besvare det konkrete spørgsmål.

Formanden:

Hvis en minister meddeler, at han ikke kan svare på et spørgsmål, er spørgsmålet sluttet. Ministeren har meddelt, at han ikke kunne svare på dette spørgsmål, og så er det sluttet.